

ÎNCHEIERE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexei Manole

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexei Manole împotriva lui Nicanor Pulbere cu privire la încasarea prejudiciului moral și material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Alexei Manole, menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 26 iunie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 25 iunie 2013, Alexei Manole a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicanor Pulbere cu privire la încasarea prejudiciului moral și material.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 noiembrie 2012, aflându-se la domiciliul său situat în or. Orhei, str. V. Lupu 93/10, s-a prezentat o comisie pentru verificarea stării unor construcții din curtea care-i aparține. Unul din membrii comisiei respective a fost Nicanor Pulbere care este și șeful ÎM „SCL-Orhei”. Reclamantul profitând de posibilitate l-a întrebat cum rămâne cu datoriile pe care le are pentru chiria locuinței, deoarece cu o zi înainte, a fost la SCL „Servicii Locative Orhei”, pentru a obține un certificat necesar la primirea compensației, dar i s-a refuzat din cauza datoriilor.

La întrebarea adresată către Nicanor Pulbere, acesta a răspuns că „doar moartea lui poate scuti de datorii”.

Indică că după aceste exprimări, i s-a înrăutățit starea sănătății și fiind nevoit să administreze și să cheme ambulanța. Din cauza înrăutățirii stării de sănătate, a doua zi a fost trimis la medic, care i-a prescris medicamente.

Mai indică că din cauza problemelor de sănătate, rezultate din acest conflict, a fost nevoit să facă mai multe investigații medicale, prin care a fost stabilită înrăutățirea stării sale de sănătate.

Astfel, susține că din acea zi este nevoit să administrez medicamente, care sunt destul de costisitoare pentru el, deoarece este pensionar, cheltuind suma de 180249 lei.

Consideră reclamantul acest fapt jignitor, fiindu-i înjosită onoare și demnitatea sa, iar faptul că cuvintele au fost spuse în public, l-a afectat și mai tare, deoarece față de persoanele care au auzit aceste cuvinte, i-a lezat demnitatea umană.

În situația creată, reclamantul a sesizat Comisariatul de Poliție Orhei, actualmente Inspectoratul de Poliție Orhei, care a cercetat cazul dat și ca rezultat la

11 februarie 2013, locotenentul major de poliție S. Gorgos, a emis o avertizare în adresa domnului Nicanor Pulbere, prin care l-a preîntâmpinat despre inadmisibilitatea purtării antisociale.

Totodată declară recurentul că ÎM „SCL-Orhei” nu a executat la timp hotărârea judecătorească emisă de către Judecătoria Orhei din 26 iunie 2008 privind construcția unui WC în apartamentul nr. 10, din str. V. Lupu. 93, pentru care a fost și amendat contravențional cu o amendă de 10 unități convenționale.

Menționează că prin neexecutarea acestei hotărâri i-a fost create enorme incomodități, fiind nevoit să găsească diferite ieșiri din situația în care a fost pus prin neexecutarea acestei hotărâri.

Prin urmare, reclamantul indică că prin toate situațiile create de Nicanor Pulbere a avut de trăit sentimente negative, însoțite de emoții negative, fiindu-i astfel, afectată starea sănătății și echilibrul emoțional și fiindu-i provocat un prejudiciu moral, pe care îl evaluează la suma de 25000 lei.

Solicită Alexei Manole, încasarea din contul lui Nicanor Pulbere în beneficiul său suma de 25000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 1802,49 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 26 iulie 2013, cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Manole a fost respinsă.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, s-a respins apelul declarat de Alexei Manole și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 ianuarie 2014, Alexei Manole a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Alexei Manole împotriva lui Nicanor Pulbere privind încasarea prejudiciului moral și material.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece consideră că expunerea argumentelor din decizia recurată permite scoaterea în evidență a tuturor temeiurilor de casare a deciziei.

Indică că cea mai gravă încălcare admisă de instanța de apel este mențiunea precum că, nu a fost probată vinovăția lui Nicanor Pulbere și nu a fost dovedit raportul de cauzalitate dintre comportamentul lui Nicanor Pulbere și înrăutățirea stării sănătății a lui Alexei Manole. Susține că în instanța de apel dânsul a prezentat bonurile de plată pentru medicamentele procurate în perioada de tratament 24 noiembrie 2012 – 18 iunie 2013, în sumă totală de 1777,30 lei și atenționarea din 11 februarie 2013 emisă de locotenentul major de poliție S. Gorgos, prin care se confirmă faptul că Nicanor Pulbere a fost preîntâmpinat despre inadmisibilitatea purtării antisociale.

Solicitarea anexării copiilor declarațiilor martorilor din dosarul contravențional deschis pe marginea conflictului iscat la 14 noiembrie 2012 între Alexei Manole și Nicanor Pulbere, a fost respinsă pe motiv că avertizarea este suficientă.

Recurentul apreciază argumentul privind necesitatea obligatorie a unui proces contravențional prin care ar fi stabilit cert săvârșirea faptei ilicite de către Nicanor Pulbere și inadmisibilitatea atenționării din 11 noiembrie 2013, în calitate de probă ca fiind nefondată, abuzivă și ilegală.

Afirmă că deși atenționarea constată un fapt împlinit și anume comportamentul ilicit al lui Nicanor Pulbere, instanța de apel evită expunerea asupra conținutului și se axează doar pe dată emiterii, fapt ce nu are mare importanță în cazul în care nici o parte nu a contestat-o sau nu a invocat că nu este de acord cu aceasta.

Relatează că intimatul în cadrul examinării pricinii în ordine de apel nu a reacționat și nici nu a formulat replici la referirea precum că „că numai moartea îl va putea scuti de datorii” precum și asupra faptului înrăutățirii stării de sănătate a lui Alexei Manole confirmă realitate acestora și legătura de cauzalitate între comportamentul lui Nicanor Pulbere și starea sănătății înrăutățită a lui Alexei Manole.

Faptul că intimatul nu dorește să suporte cheltuielile pentru tratamentul recurentului în sumă de 1777,30 lei, este evidentă, dat fiind faptul că dânsul este șeful ÎM „SCL-Orhei”, iar recurentul este pensionar cu datorii.

Făcând referire la prevederile art. 1398 alin (1) Cod civil considerăm că litigiul în cauză se încadrează în prevederile articolului dat, iar Nicanor Pulbere, urmează să suporte consecințele acțiunilor sale și să achite în totalitate cheltuielile pentru medicamentele procurate de recurent și investigațiile medicale făcute.

Totodată, precizează că adresarea intimatului este jignitoare, fiindu-i înjosită onoarea și demnitatea sa, deoarece aceste cuvinte au fost primite ca și cum acest cetățean i-ar dori moartea. Iar faptul că aceste cuvinte au fost spuse în public a adus un prejudiciu și mai mare.

Indică că având în vedere interpretarea eronată a prevederilor Codului civil și Codului Contravențional, consideră că există temei de casare a deciziei și hotărârii judecătorești, în baza art.432 alin.2 lit. c) CPC,

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Alexei Manole nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexei Manole asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexei Manole ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Alexei Manole se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov